

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/137/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718202447
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Šabla
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2020:6718202447.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Šablu a sudcov JUDr. Zity Nagypálovej a JUDr. Dušana Ďuriana ako členov senátu, v spore žalobcu: Spoločenstvo vlastníkov bytov Svobodu 1979, so sídlom Gen. Svobodu, súp. č. 1979, 960 01 Zvolen, IČO: 37 828 690, zast. JUDr. Alenou Cvopovou, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom Nográdyho 37, 960 01 Zvolen, proti žalovanému: SEKIER, s.r.o., so sídlom Námestie SNP 37, 960 01 Zvolen, IČO: 31 692 885, zast.: Ulianko & partners, s.r.o., so sídlom Námestie SNP 37, 960 01 Zvolen, IČO: 36 856 517, v konaní o zaplatenie 4 568,42 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č. k. 19C/29/2018 - 263 zo dňa 12. júna 2019 ako súdu prvej inštancie, takto

rozhodol:

I. Rozsudok súdu prvej inštancie v III. výroku o čiastočnom zamietnutí žaloby a v závislom IV. výroku o nároku na náhradu trov konania **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobca **j e p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy odvolacieho konania v rozsahu 100% do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

odôvodnenie:

1. Odvolaním napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie konanie v časti o zaplatenie sumy 293,28 Eur zastavil pre späťvzatie žaloby v tejto časti (I. výrok); uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 4 061,97 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku (II. výrok) vo zvyšnej časti (zostávajúcej po čiastočnom späťvzatí žaloby), ktorou sa žalobca domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 213,17 Eur žalobu zamietol (III. výrok) a uložil žalovanému povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania v rozsahu 77,82 % do 3 dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania (IV. výrok).

2. Z obsahu spisu a odôvodnenia predmetného rozhodnutia súdu prvej inštancie vyplýva, že žalobca v pozícii spoločenstva vlastníkov bytov sa po pripustenej zmene žaloby spočívajúcej v rozšírení uplatneného nároku a po jej následnom čiastočnom späťvzatí domáhal od žalovaného ako vlastníka bytu č. XX na X. poschodí, vchod č. XX, v obytnom dome na ulici T. F. súp. č. XXXX vo K., vedeného na Okresnom úrade Zvolen, odbor katastrálny, na liste vlastníctva č. XXXX pre kat. územie U., zaplatenia sumy 4 275,14 Eur titulom nedoplatkov na platbách do fondu údržby, opráv a prevádzky domu (ďalej aj „nedoplatky“) za roky 2016 až 2018.

3. Súd prvej inštancie vo veci rozhodol s poukazom na ust. § 10 ods. 1, 6 a 7, § 7b ods. 3 a 5 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení neskorších predpisov (ďalej aj „ZVBaNP“), § 100 ods. 1 a 2, § 101 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v platnom znení (ďalej aj „O. z.“).

4. Z vykonaného dokazovania pred súdom prvej inštancie vyplynulo, že dňa 08. 07. 2016 Okresný súd Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/428/2015 schválil medzi žalobcom a žalovaným súdny zmier, na základe ktorého bol žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 915,44 Eur titulom nedoplatkov do 31. 12. 2015, pričom predmetná suma zahŕňala neuhradené predpisové platby za obdobie od januára 2015 do decembra 2015 v sume 1 675,82 Eur, nedoplatok z predchádzajúceho obdobia v sume 538,79 Eur a preplatok z vyúčtovania za rok 2014 v sume 299,14 Eur. Z vyúčtovania dodávky tepla, vodného a stočného a ostatných služieb spojených s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2015 do 31.12.2015 však vyplýva, že žalovaný mal za obdobie od 01.01.2015 do 31.12.2015 preplatok v sume 346,28 Eur, ktorý nebol zahrnutý do predmetu konania vedeného na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 11C/428/2015. Z vyúčtovania dodávky tepla, vodného a stočného a ostatných služieb spojených s užívaním bytu za obdobie od 01. 01. 2016 do 31. 12. 2016 vyplýva, že reálna výška platieb, ktoré mal žalovaný za rok 2016 do fondu vykonať, činí 1 460,21 Eur. Z vyúčtovania dodávky tepla, vodného a stočného a ostatných služieb spojených s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2017 do 31.12.2017 vyplýva, že reálna výška platieb, ktoré mal žalovaný za rok 2017 do fondu vykonať, činí 1 405,92 Eur. Z vyúčtovania dodávky tepla, vodného a stočného a ostatných služieb spojených s užívaním bytu za obdobie od 01.01.2018 do 31.12.2018 vyplýva, že reálna výška platieb, ktoré mal žalovaný za rok 2018 do fondu vykonať, činí 1 542,12 Eur. Žalovaný v konaní nepreukázal, že by za obdobie rokov 2016 až 2018 vykonal do fondu nejakú platbu. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd prvej inštancie dospel k záveru, že dôvodný je len nárok žalobcu v sume 4 061,97 Eur, ako výsledok sumy zodpovedajúcej súčtu skutočných výšok platieb za roky 2016 až 2018 podľa vyúčtovaní za príslušné roky (t.j. súčet 1 460,21 Eur + 1 405,92 Eur + 1 542,12 Eur) poníženej o preplatok v sume 346,28 Eur za rok 2015, ktorý nebol zahrnutý v súdnom zmiere v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 11C/428/2015. Vo zvyšnej časti uplatneného nároku (zostávajúcej po čiastočnom späťvzati žaloby) súd prvej inštancie žalobu zamietol ako nedôvodnú.

5. Argumentáciou žalovaného, že pohľadávka na zaplatenie služieb spojených s užívaním bytu nevzniká momentom vzniku povinnosti platiť zálohové platby za tieto služby, ale až momentom nadobudnutia splatnosti ročného zúčtovania, t.j. momentom splatnosti samotného faktického nedoplatku, sa súd prvej inštancie nezaoberal, pretože v čase rozhodovania vychádzal zo stavu skutočnej výšky platieb za roky 2016 až 2018 podľa už vyhotovených vyúčtovaní za príslušné roky.

6. Taktiež námietku premlčania práva žalobcu vznesenú žalovaným vyhodnotil súd prvej inštancie ako nedôvodnú, pretože predmetom žaloby boli len neuhradené platby za roky 2016 až 2018 a žaloba bola podaná na súd dňa 06. 04. 2018, teda pred uplynutím všeobecnej trojročnej premlčacej doby.

7. Záverom súd prvej inštancie dodal, že uplatnenie nárokov v predmetnej veci súdnou cestou nie je možné považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi (ako to tvrdil žalovaný), napriek tomu, že žalobca disponuje zákonným záložným právom na zabezpečenie pohľadávok.

8. O nároku strán sporu na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 a § 256 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „C. s. p.“). Vychádzal z toho, že žalobcov neúspech v spore spočíva v časti, v ktorej zaviniel zastavenie konania, t.j. v sume 293,28 Eur a v časti, v ktorej bola žaloba zamietnutá, t.j. v sume 213,17 Eur. Úspech žalobcu v spore z celkovo uplatnenej sumy 4 568,42 Eur činí 4 061,97 Eur, t.j. v percentuálnom vyjadrení mal úspech v rozsahu 88,91%. Žalovaný mal úspech v spore v rozsahu 11,09%. Po započítaní úspechu žalovaného do úspechu žalobcu tak čistý väčšinový úspech žalobcu činí 77,82%. Súd prvej inštancie doplnil, že o výške náhrady trov konania rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p.

9. Proti III. výroku rozsudku súdu prvej inštancie o čiastočnom zamietnutí žaloby (aj keď v odvolaní nesprávne označenom ako II. výrok) a proti závislému IV. výroku o nároku na náhradu trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považoval za nesprávne z dôvodov uvedených v § 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p., t.j. z dôvodov, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca mal v odvolaní za to, že súd prvej inštancie nesprávne vypočítal celkovú výšku nedoplatku za roky 2016 až 2018, nakoľko preplatok z vyúčtovania za rok 2015 vo výške 346,28 Eur bol s preplatkom z vyúčtovania za rok 2016 vo výške 239,- Eur, spolu 585,28 Eur už odpočítaný z dlžoby žalovaného, čo je konštatované v bode 13. napadnutého rozsudku. Body 41., 42. a 43., kde súd prvej inštancie uviedol reálnu výšku platieb vyplývajúcu z vyúčtovaní za roky 2016

až 2018, ktorú mal žalovaný vykonať, sa týkajú nákladov a služieb za dom a za byt a nie preddavkov do fondu údržby, opráv, prevádzky a za plnenia spojené s užívaním bytu. Podľa žalobcu bol súd prvej inštancie povinný vychádzať pri výpočte z účtovných dokladov pripojených k žalobe označených ako „Konto-rozpis dlhu“, kde je prehľad za každý rok podľa mesiacov, a to:

- predpis mesačnej platby
- výsledok vyúčtovania za predchádzajúci rok
- úhrady od vlastníka bytu
- nedoplatok.

10. Žalobca následne v odvolaní podal podrobný prehľad výpočtu nedoplatku. Od preddavkov za roky 2016, 2017 a mesiace január až marec 2018 spolu vo výške 3 823,20 Eur (27 mesiacov x mesačný preddavok 141,60 Eur) odpočítal v zmysle vyúčtovania za roky 2015, 2016 tzv. preplatky (rozdiel medzi výškou preddavkov a reálnym vyúčtovaním nákladov) spolu vo výške 585,28 Eur (346,28 Eur za rok 2015 a 239,- Eur za rok 2016). Rozdiel, ktorý má žalovaný za uvedené obdobie zaplatiť tak podľa žalobcu činí 3 237,92 Eur. Rovnako žalobca postupoval aj za obdobie apríl až december 2018. Výška preddavkov činila spolu 1 330,50 Eur (2 mesiace x 141,60 Eur, 3 mesiace x 147,90 Eur a 4 mesiace x 150,90 Eur), od ktorých odpočítal preplatok v zmysle vyúčtovania za rok 2017, t.j. sumu 293,28 Eur, rozdiel teda činí 1 037,22 Eur. Súd prvej inštancie tak mal žalobcovi priznať sumu 4 275,14 Eur, nie len sumu 4 061,97 Eur.

11. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobca navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom rozsahu zmenil a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť aj sumu 213,17 Eur, v ktorej časti žalobu zamietol (rozdiel medzi požadovanou sumou 4 275,14 Eur a priznanou sumou 4 061,97 Eur) a nahradiť trovy konania v rozsahu 87,16% (úspech žalobcu 93,58% - neúspech 6,42%), všetko do troch dní od právoplatnosti uznesenia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

12. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu mal za to, že žalobca v odvolaní nedostatočne vymedzil odvolacie dôvody, lebo poukázal len na ust. § 365 ods. 1 písm. f) C. s. p., ale zároveň hovorí aj o nesprávnom právnom posúdení veci. Ďalej žalobca v odvolaní uviedol, že napáda II. a IV. výrok rozsudku súdu prvej inštancie, čo znamená, že III. výrok rozsudku nadobudol právoplatnosť. Preto podľa názoru žalovaného odvolací súd súc viazaný rozsahom odvolania nemá procesnú možnosť preskúmať III. výrok rozsudku súdu prvej inštancie o čiastočnom zamietnutí žaloby a v dôsledku toho ani II. výrok o čiastočnom vyhovení žalobe, lebo by tým zasiahol do právoplatnosti III. výroku. Z uvedeného dôvodu nie je možné meniť ani od týchto výrokov závislý IV. výrok o nároku na náhradu trov konania. Žalovaný dodal, že žalobca navyše nebol v zmysle § 359 C. s. p. subjektívne oprávnený podať odvolanie proti II. výroku rozsudku súdu prvej inštancie, nakoľko týmto výrokom sa rozhodlo v prospech žalobcu.

13. K samotným odvolacím námietkam - vyčísleniu podanému žalobcom v odvolaní žalovaný podoporne uviedol, že toto vyčíslenie mal žalobca urobiť riadne a včas v súlade so zásadou koncentrácie konania v konaní pred súdom prvej inštancie.

14. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd odvolanie žalobcu odmietol v zmysle ust. § 386 písm. c) a d) C. s. p., t.j. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému odvolanie nie je prípustné a ako nemajúce náležitosti podľa § 363 a pre tieto vady odvolania nemožno v odvolacom konaní pokračovať.

15. Žalobca repliku nepodal.

16. Krajský súd funkčne príslušný na rozhodnutie o odvolaní žalobcu podľa § 34 C. s. p. preskúmal vec bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 C. s. p., len v rozsahu odvolania podľa § 379 C. s. p., len z dôvodov vymedzených v odvolaní podľa § 380 ods. 1 C. s. p. (mimo nich v rozsahu väd týkajúcich sa procesných podmienok v zmysle § 380 ods. 2 C. s. p., ktoré vady nezistil) a dospel k názoru, že III. výrok rozhodnutia súdu prvej inštancie vo veci samej a závislý IV. výrok o náhrade trov prvoinštančného konania sú vecne správne a je potrebné ich podľa § 387 ods. 1, 2 C. s. p. potvrdiť. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia týkajúceho sa týchto výrokov, na túto časť odôvodnenia poukazuje a na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku reagujúc na odvolacie dôvody žalobcu udáva, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a vec správne právne posúdil.

17. V prvom rade k žalovaným tvrdeným procesným vadám odvolania brániacim jeho vecnému prejednaníu odvolací súd uvádza, že aj keď je v zmysle § 379 C. s. p. (až na výnimky tam uvedené nevzťahujúce sa na tento prípad) viazaný rozsahom odvolania a v zmysle § 380 ods. 1 C. s. p. aj odvolacími dôvodmi, zároveň v zmysle § 124 ods. 1 C. s. p. platí, že súd každé podanie posudzuje podľa jeho obsahu. Z obsahu odvolania (najmä jeho odôvodnenia a odvolacieho návrhu) je zrejmé, že napriek v odvolaní nesprávne označeniu II. výroku rozsudku súdu prvej inštancie žalobca napáda III. výrok rozsudku súdu prvej inštancie, ktorým jeho žalobe čiastočne nevyhovel, nakoľko požaduje aj priznanie nároku, v ktorom bola žaloba čiastočne zamietnutá, domáha sa celkovo priznania sumy 4 275,14 Eur, nie len súdom prvej inštancie priznanej sumy 4 061,97 Eur. Preto nesprávne označenie výroku rozhodnutia súdu prvej inštancie, proti ktorému odvolanie smeruje, možno v tomto prípade považovať len za formálne pochybenie nebrániace pokračovaniu v odvolacom konaní (meritórному prejednaníu odvolania a rozhodnutiu o ňom). Vzhľadom na uvedené sú bezpredmetné námietky žalovaného o subjektívnej neprípustnosti odvolania žalobcu proti II. výroku rozsudku súdu prvej inštancie (nakoľko voči tomuto výroku odvolanie nebolo podané).

18. Pokiaľ ide o vymedzenie odvolacích dôvodov, podstatné pre ich účinné uplatnenie nie je ich formálne označenie, ale vymedzenie konkrétnymi na daný prípad sa vzťahujúcimi okolnosťami. Rovnaký názor zastávajú aj autori Veľkého komentára k Civilnému sporovému poriadku: „Odvolanie musí byť niektorou (prípadne viacerými) z uvedených väd odôvodnené (§ 363), čo znamená, že nestačí formálne citovať v zákone uvedený dôvod, ale je potrebné ho identifikovať, t.j. v akom konkrétnom pochybení (vade, skutočnosti) odvolateľ vidí naplnenie odvolacieho dôvodu.“ (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C. H. Beck, 2016, strana 1237). Z obsahu odvolania je zjavné, že nesprávne skutkové zistenie súdu prvej inštancie má podľa mienky žalobcu spočívať v nesprávnom vyčíslení nedoplatku na úhradách do fondu údržby, opráv a prevádzky bytového domu zo strany žalovaného a od toho sa má odvíjať nesprávne právne posúdenie veci spočívajúce v čiastočnom zamietnutí žaloby.

19. K samotným odvolacím dôvodom podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) C. s. p. odvolací súd uvádza nasledovné:

20. Podľa názoru odvolacieho súdu omyl žalobcu pri výpočte nedoplatku spočíva v tom, že odpočítava tzv. preplatky (rozdiel medzi výškou preddavkov a reálnym vyúčtovaním nákladov) za príslušný rok od preddavkov za predchádzajúci rok, t.j. od preddavkov za rok 2016 odpočítava preplatok za rok 2015, od preddavkov za rok 2017 odpočítava preplatok za rok 2016 a od preddavkov za rok 2018 preplatok za rok 2017. Odpočítavať by sa však mal preplatok od preddavkov za príslušný rok, t.j. preplatok za rok 2016 od preddavkov za rok 2016 atď. Súd prvej inštancie odpočítal preplatok za rok 2015 od preddavkov za rok 2016 len z toho dôvodu, že pri uzatváraní a schvaľovaní súdneho zmierného týkajúceho sa roku 2015, nebol v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 11C/428/2015 tento preplatok zohľadnený. Uvedeným odpočtom sa teda len snažil zhojiť tento nedostatok. Preto aj pri spôsobe výpočtu nedoplatkov prezentovanom žalobcom v odvolaní bude výsledná suma nedoplatkov činiť 4 061,97 Eur. Preddavky za rok 2016 činili spolu 1 699,20 Eur (12 mesiacov x mesačný preddavok 141,60 Eur) - preplatky za rok 2015 a 2016 spolu činili 585,28 Eur, nedoplatok teda predstavuje sumu 1 113,92 Eur. Preddavky za rok 2017 činili spolu 1 699,20 Eur (12 mesiacov x mesačný preddavok 141,60 Eur) - preplatky za rok 2017 spolu činili 293,28 Eur, nedoplatok teda predstavuje sumu 1 405,92 Eur. Preddavky za rok 2018 činili spolu 1 755,30 Eur (5 mesiacov x mesačný preddavok 141,60 Eur + 3 mesiace x mesačný preddavok 147,90 Eur + 4 mesiace x mesačný preddavok 150,90 Eur) - preplatky za rok 2018 spolu činili 213,17 Eur, nedoplatok teda predstavuje sumu 1 542,13 Eur. Po spočítaní nedoplatkov za rozhodujúce obdobie rokov 2016 až 2017, činí celkový nedoplatok žalovaného sumu 4 061,97 Eur. III. výrok rozsudku súdu prvej inštancie je preto vecne správny, keď sumu požadovanú žalobcom nad sumu 4 061,97 Eur žalobcovi nepriznal.

21. V dôsledku toho je aj IV. výrok napadnutého rozsudku o nároku strán sporu na náhradu trov konania podľa pomeru ich úspechu v spore vecne správny.

22. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. a § 262 ods. 1 C. s. p. tak, že žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %, pretože v odvolacom konaní bol plne úspešný žalovaný vzhľadom na to, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. O výške

a prijímateľovi náhrady trov odvolacieho konania rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 C. s. p. súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. Preto odvolací súd určil začiatok lehoty na plnenie náhrady trov odvolacieho konania podľa § 232 ods. 2 C. s. p. od právoplatnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania.

23. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.);

Dovolanie v prípadoch uvedených v § 421 odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie môže podať strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C .s p.)

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).